

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując środków wymaganych do wykonania wyroku wydanego przez Trybunał w dniu 18 lipca 2007 r. w sprawie C-26/07 Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 228 ust. 1 WE,
- zasądzenie od Republiki Greckiej wpłacenia na rzecz Komisji na rachunek „środki własne Wspólnoty Europejskiej” okresowej kary pieniężnej w wysokości 72 532,80 EUR za każdy dzień zwłoki w przyjęciu środków wymaganych do wykonania wyroku wydanego przez Trybunał w sprawie C-26/07, licząc od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, aż do dnia wykonania wyroku w sprawie C-26/07,
- zasądzenie od Republiki Greckiej wpłacenia na rzecz Komisji na rachunek „środki własne Wspólnoty Europejskiej” ryczału dziennego w kwocie 10 512 EUR za każdy dzień zwłoki od dnia ogłoszenia wyroku w sprawie C-26/07 do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie lub do dnia przyjęcia środków wymaganych do wykonania wyroku w sprawie C-26/07 w razie, gdyby nastąpiło ono wcześniej,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym przypadku Republika Grecka nie przyjęła dotychczas środków koniecznych do transpozycji dyrektywy 2004/80/WE do greckiego porządku prawnego.

W rezultacie nie ulega wątpliwości, że Republika Grecka nie przyjęła dotychczas środków wymaganych do wykonania wyroku Trybunału z dnia 18 lipca 2007 r. w sprawie C-26/07 Komisja przeciwko Republice Greckiej.

W rozumieniu art. 228 ust. 2 akapit drugi traktatu WE, Komisja wskazuje w skardze wysokość okresowej kary pieniężnej lub ryczału do zapłacenia przez dane państwo członkowskie, którą Komisja uznaje za odpowiednią do okoliczności. W niniejszym przypadku Komisja wniosła do Trybunału o zasądzenie ryczału i okresowej kary pieniężnej.

Komisja na podstawie zasad i metod określonych w komunikacie z dnia 13 grudnia 2005 r. w celu ustalenia żądanej kwoty

bierze pod uwagę trzy zasadnicze kryteria: a) wagę naruszenia; b) czas trwania naruszenia; c) konieczność nadania karze odstraszającego charakteru.

Analiza dotycząca zastosowania tych kryteriów w niniejszym przypadku prowadzi do uznania, że czas trwania naruszenia i jego skutki w zakresie interesów prywatnych i publicznych są znaczące i uzasadniają nałożenie żądanych kar pieniężnych.

Jak wynika ze sprawozdania Komisji dotyczącego transpozycji dyrektywy wszystkie państwa członkowskie oprócz Grecji dokonały transpozycji dyrektywy do krajowych porządków prawnych i zapewniają wymaganą w dyrektywie ochronę.

Brak transpozycji dyrektywy do greckiego porządku prawnego uniemożliwia realizację zasadniczego celu swobodnego przepływu osób w jednolitej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Skutki w zakresie interesów o ogólnym i indywidualnym charakterze są w rezultacie znaczące.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça w dniu 27 października 2009 r. — José Maria Ambrósio Lavrador, Maria Cândida Olival ferreira Bonifácio przeciwko Companhia de Seguros Fidelidade — Mundial SA

(Sprawa C-409/09)

(2010/C 11/28)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal de Justiça.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: José Maria Ambrósio Lavrador, Maria Cândida Olival ferreira Bonifácio

Strona pozwana: Companhia de Seguros Fidelidade — Mundial SA.

Pytania prejudycjalne

Czy postanowienia art. 1 trzeciej dyrektywy⁽¹⁾ powinny być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby prawo portugalskie, konkretnie za pomocą art. 503 ust. 1, 504, 505 i 570 Código Civil, w przypadku wypadku drogowego, o ustalonych okolicznościach czasu i miejsca takich, jak w niniejszej sprawie, odmawiało lub ograniczało prawo do odszkodowania nieletniemu, również będącemu ofiarą wypadku, na tej tylko podstawie, że można mu przypisać częściowe przyczynienie się do spowodowania szkód, a nawet wyłączenie w ich spowodowaniu?

⁽¹⁾ Trzecia dyrektywa Rady (90/232/EWG) z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) w dniu 28 października 2009 r. — Generics (UK) Ltd przeciwko Synaptech Inc

(Sprawa C-427/09)

(2010/C 11/29)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Generics (UK) Ltd

Strona pozwana: Synaptech Inc

Pytania prejudycjalne

1) Czy w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92⁽¹⁾ „pierwszym zezwoleniem na wprowadzenie do obrotu na terytorium Wspólnoty” jest pierwsze zezwolenie na wprowadzenie do obrotu na terytorium Wspólnoty wydane zgodnie z dyrektywą Rady 65/65/EWG⁽²⁾ (obecnie zastąpioną dyrektywą 2001/83/WE⁽³⁾), czy też każde zezwolenie, które umożliwia wprowadzenie danego produktu do obrotu we Wspólnocie lub w Europejskim Obszarze Gospodarczym?

2) Jeśli w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92 „zezwolenie na wprowadzenie do obrotu na terytorium Wspólnoty” musi być wydane zgodnie z dyrektywą 65/65/EWG (obecnie zastąpioną dyrektywą 2001/83/WE), to czy zezwolenie udzielone w 1963 r. w Austrii zgodnie z ówczesnie obowiązującym ustawodawstwem krajowym (niezgodnym z dyrektywą 65/65/EWG), które nie zostało nigdy dostosowane do dyrektywy 65/65/EWG a następnie zostało cofnięte w 2001 r., powinno zostać uznane w tym celu za zezwolenie wydane zgodnie z dyrektywą 65/65/EWG?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 182, s. 1).
⁽²⁾ Dyrektywa Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych (Dz.U. L 22, s. 369).
⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz. U. L 311, s. 67).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom w dniu 5 listopada 2009 r. — Shirley McCarthy przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-434/09)

(2010/C 11/30)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Shirley McCarthy

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Pytania prejudycjalne

1) Czy osoba posiadająca podwójne obywatelstwo Irlandii i Zjednoczonego Królestwa, która przez całe życie zamieszkuje w Zjednoczonym Królestwie, jest „beneficjentem” w rozumieniu art. 3 dyrektywy 2004/38/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywy”)?